

Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 5. mai 2025 i sak 2024/2008

Saken gjelder: Klage over avslag på søknad om tilskudd til produksjon av spillefilm etter kunstnerisk vurdering

Klager: Hene Films AS

Klagenemndas medlemmer: Bjørnar Borvik, Gunn Enli, Karin Fløistad og Eirik Østerud

Bakgrunn:

- (1) Hene Films AS (heretter klager) søkte 28. august 2024 om tilskudd til produksjon av spillefilm etter kunstnerisk vurdering til filmen «Vian». Klager søkte om tilskudd på 2 900 000 kroner til produksjon av filmen. Av søknaden fremgikk det at klager tidligere hadde søkt om tilskudd til produksjon av samme film. Det ble videre opplyst at siden forrige søknad var historien omstrukturert og det var gjort nytt opptak med et nytt fortellergrep. Filmen var nå i postproduksjonsfasen og det gjenstod klipping.
- (2) Samme dag sendte klager melding til NFI om at arbeidet med klipping var igangsatt, og at NFI uken etter ville få tilsendt en lenke til filmen.
- (3) Norsk filminstitutt (heretter NFI) avslo 10. september 2024 søknaden, med følgende begrunnelse:

«I følge retningslinjene for ordningen er det et vilkår at søknad må sendes inn før arbeidet du søker om tilskudd til er påbegynt, og før produksjonsbeslutning er tatt.

Vi forstår deres søknad som at produksjonsbeslutning er tatt før innsending av søknad, og at det søkes om tilskudd til ferdigstilling av filmen.

Derfor avslås søknaden.»

- (4) Klager påklaget vedtaket 10. september 2024. Klager stilte spørsmål ved begrunnelsen for avslaget og mente at avslaget måtte skyldes en saksbehandlingsfeil. Klager kunne ikke se at det var relevant etter detaljforskriften § 1-5 andre ledd om produksjonsbeslutning er tatt eller ikke. Klager viste til at søknaden gjaldt tilskudd til en aktuell prosjektfase som ennå ikke var iverksatt. Klager viste også til at de tidligere har søkt om produksjonstilskudd til spillefilmen, men da fått avslag etter en konsulentvurdering. Klager ble da informert om at de kunne søke på nytt til høsten, så lenge aktiviteten det søkes om ikke er påbegynt.
- (5) I melding 11. september 2024 til klager påpekte NFI at retningslinjene er tydelige på at det skal søkes om produksjonstilskudd før produksjonsbeslutning er tatt. NFI viste videre til at dette har vært praktisert mindre strengt tidligere, men at NFI har vurdert praksisen

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

nærmere og kommet til at det er ikke er anledning til å ta slike søknader til behandling. NFI viste til at det har plikt til å sørge for likebehandling av søkerne.

- (6) Klager besvarte NFIs melding 12. september 2024. Klager viste til at NFIs begrunnelse for avslaget står i kontrast til opplysninger som klager fikk av NFI i mai 2024. I samtale med konsulent 8. april 2024 ble klager sterkt oppfordret til å søke tilskudd ved søknadsrunden i september. Klager mener at NFI har gitt uriktig informasjon om muligheten for å søke om tilskudd til prosjektet, og har med dette ikke opptrådt i tråd med veiledningsplikten i lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 11. Klager viste videre til at de kjente til andre produksjoner som hadde fått unntak fra krav, fordi det var gjort en skjønnsmessig vurdering av NFI. Klager opplever derfor at likebehandlingen, som NFI viser til, ikke oppfylles i praksis. Videre påpekte klager at det var uklart om NFI hadde foretatt en reell vurdering av innholdet i klagen og om NFI hadde fattet beslutning om opprettholdelse av vedtaket.
- (7) NFI besvarte klagers melding 13. september 2024. NFI viste til at meldingen 11. september 2024 hadde som hensikt å klargjøre bakgrunnen for vedtaket, slik at klager skulle forstå hvorfor prosjektet ble avslått. NFI bemerket videre at fordi klager ønsker å opprettholde klagen, vil NFI starte klagebehandlingen.
- (8) Det var videre skriftlig korrespondanse mellom klager og NFI fra 2. oktober til 3. desember 2024 vedrørende saksbehandlingstiden på klagebehandlingen hos NFI.
- (9) NFI vurderte klagen, men opprettholdt avslaget. NFI oversendte saken til Medieklagenemnda for endelig avgjørelse ved innstilling 16. desember 2024.
- (10) Klager sendte inn merknader til innstillingen 13. januar 2025. NFI sendte inn kommentarer til klagers merknader 29. januar 2025. Klager sendte inn ytterligere merknader 10. februar 2025.
- (11) Nemndsmøte i saken ble avholdt 5. mai 2025.

NFIs begrunnelse for vedtaket:

- (12) NFI har ikke hjemmel til å gi tilskudd til det omsøkte prosjektet da det vil være i strid med GBER artikkel 6, detaljforskriften § 1-2a og § 1-5, samt NFIs retningslinjer. Det foreligger ikke noe handlingsrom for å tildele tilskudd til produksjon til praktisk talt ferdigstilte prosjekter uten at dette blir ulovlig støtte i EØS-avtalens forstand.
- (13) Det følger av detaljforskriften § 1-2a at «[t]ilskudd etter denne forskriften skal være forenlig med EØS-avtalen artikkel 61». Detaljforskriften er meldt til EFTAs overvåkningsorgan som forenlig med General Block Exemption Regulation (GBER). GBER er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XV og er gjennomført ved forskrift 2. januar 2023 nr. 2 om unntak fra notifikasjonsplikt for offentlig støtte. Det innebærer at tilskudd som tildeles med grunnlag i detaljforskriften må være forenlig med vilkårene i GBER for å være tildelt som lovlig støtte. Et av de generelle vilkårene som gjelder all støtte som tildeles etter GBER er at støtten skal ha insentiveffekt, jf. GBER artikkel 6 nr. 1 og 2.
- (14) Det følger av detaljforskriften § 1-5 at «[s]øker må levere fullstendig søknad før prosjektet eller den aktuelle prosjektfasen iverksettes». I NFIs retningslinjer for tilskuddsordningen, under overskriften «Vilkår for tilskudd» framkommer videre: «Du må sende inn søknaden før arbeidet det søkes om tilskudd til er påbegynt, og før

produksjonsbeslutning er tatt». NFI mener slik produksjonsbeslutning ble tatt av klager før søknaden ble sendt inn, og at klager derfor ikke kan få tilskuddet det er søkt om. NFI har vist til klager har søkt om produksjonstilskudd til prosjektet totalt syv ganger. I søknaden innsendt i februar 2024 skrev konsulenten i avslagsbrevet av 9. april 2024 følgende: «Dette er et prosjekt som i stor grad allerede er filmet– og i denne omgang er det hovedsakelig postproduksjonsarbeidet som ønskes finansiert. Rammehistoriematerialet som ble filmet i oktober 23 er nå en del av klippen».

- (15) NFI gir tilskudd til aktivitetene utvikling, produksjon og lansering. Dette er de samme fasene som nevnes i GBER artikkel 54 om tilskudd til audiovisuelle verk, som denne tilskuddsordningen er hjemlet i. Tilskudd til utvikling skal dekke kostnader knyttet til utvikling av filmen. Når filmen er ferdig utviklet, kan det søkes om tilskudd til produksjon. Normalt fattes produksjonsbeslutning av tilskuddsmottaker minimum 6 måneder etter at NFI har innvilget tilskudd til produksjon av spillefilm. Når filmen er ferdig produsert, kan det søkes om tilskudd til lansering. Tilskudd til produksjon er ment å dekke hele produksjonsfasen, som normalt består av forarbeid, opptak og etterarbeid. NFI skiller ikke mellom ulike aktiviteter innenfor tilskudd til produksjon. NFI har heller ikke egne ordninger for ulike faser innenfor aktiviteten produksjon. Klagers prosjekt er i sluttfasen av produksjonen og har søkt om tilskudd til etterarbeid. NFI forstår det slik at klager mener at produksjonsfasen skal kunne brytes ned i ytterligere faser, og at det skal kunne søkes om tilskudd til hver og en av disse i henhold til § 1-5 andre ledd. En slik tolkning vil imidlertid etter NFIs syn være i strid med formålet med forskriftsbestemmelsen, som er ment å skulle ivareta kravet til insentiveffekt i GBER. NFI mener at retningslinjene for tilskuddsordningen ikke innskrenker ordlyden i detaljforskriften, men er i tråd med både detaljforskriften §1-2a og § 1-5, og GBER artikkel 6. Vilåret om at søknaden skal sendes inn «før arbeidet det søkes om tilskudd til er påbegynt, og før produksjonsbeslutning er tatt» sikrer at tilskuddet har insentiveffekt. Det antas at prosjekter som søker om tilskudd etter at produksjonsbeslutning er tatt, og i dette tilfellet etter at opptakene av filmen er gjort, uansett ville blitt gjennomført og ferdigstilt. NFI viser også til Nærings- og fiskeridepartementets «Veileder om offentlig støtte» som støtte for sitt syn.
- (16) NFI erkjenner at det som følge av feil i noen tilfeller tidligere har sluppet igjennom prosjekter til konsulent, som skulle ha mottatt avslag på bakgrunn av at prosjektet var forbi produksjonsbeslutning. Imidlertid kan ikke tidligere feil i noen enkeltsaker binde NFI til å fortsette å behandle alle senere saker i strid med GBER, detaljforskriften og retningslinjene. Håndheving av forskriften og retningslinjene er blitt gjort på samme måte for alle søkere i denne søknadsrunden, og vil bli det i søknadsrundene fremover. Det er dermed ikke tale om forskjellsbehandling.
- (17) Klager påpeker at selskapet har hatt negativt driftsresultat de fire siste årene, og at de derfor finner det underlig at NFI har lagt til grunn at klager er i stand til å gjennomføre prosjektet uten tilskudd. NFI har ikke spesifikt vurdert selskapets driftsresultater og forutsetninger for å klare å gjennomføre prosjektet uten tilskudd fra NFI, ettersom NFI kom til at vilåret i detaljforskriften § 1-5 andre ledd i alle tilfeller ikke var oppfylt. Hvilke vurderinger klager har tatt gjennom prosessen for å skaffe finansiering og hvordan de planlegger å fullføre prosjektet og med hvilke midler, er opp til klager selv å vurdere. Finansieringsplanen som vedlegges søknaden vurderes av rådgiver når de formelle vilkårene er oppfylt.

- (18) NFI viser videre til klagers anførsel om at NFI praktiserer vilkårene ulikt for produksjon av spillefilmer og produksjon av dokumentarer, som begge er underlagt de samme kravene i detaljforskriften § 1-5. NFI viser til at retningslinjenes vilkår praktiseres ulikt for dokumentarer og spillefilmer fordi det generelt sett er vesensforskjeller i hvordan dokumentarer og spillefilmer finansieres, utvikles og produseres. For dokumentarfilmer er hovedregelen at søknadene inneholder filmet materiale. For spillefilm med tilskudd til produksjon etter kunstnerisk vurdering, vil det, i alle ordinære tilfeller, være tatt produksjonsbeslutning dersom opptakene til filmen er gjennomført. For dokumentarfilmer sees ikke produksjonsbeslutning i sammenheng med opptak, slik det gjør for spillefilm. For dokumentarfilmer er NFIs praksis basert på en skjønnsmessig vurdering av hvor langt i prosessen filmen har kommet. Filmen anses å være i utvikling så lenge den enda jobber med å finne sin endelige tematikk og form. NFI anser at dokumentarfilmer opererer innenfor «utvikling» lengre inn i prosessen og NFI innvilger som regel flere faser utvikling til dokumentarfilm enn spillefilm. NFI anser at produksjonsbeslutning blir tatt når filmen har funnet sin endelige form og at den da vil være klar for å søke om produksjonstilskudd. Dermed blir det riktig å si at produksjonsbeslutning for dokumentarfilm har et mindre sporbart tidspunkt enn spillefilm. Dette henger sammen med at dokumentarfilmenes øvrige finansører (andre enn NFI) som regel ikke forplikter seg som samarbeidspartner før sent i prosessen. For spillefilm er det normalt slik at alle finansører er knyttet til prosjektet på et tidligere tidspunkt. Derfor vil finansiering av dokumentarfilm, som er en del av utviklingsløpet, krever at produksjonsselskapet kan vise opptak, klipp, scener og lignende.
- (19) Når det gjelder klagers anførsel om at NFI har brutt veiledningsplikten etter forvaltningsloven § 11, har NFI vist til at mange prosjekter søker samme tilskuddsordningen en rekke ganger, og at det ikke er unormalt at prosjekter endrer innretning mellom søknader. Derfor er det ikke uvanlig at prosjekter i formell og uformell dialog med NFI oppfordres til å søke om tilskudd, men at det ved gjennomgang av søknaden oppdages aspekter ved søknaden som gjør at det ikke er mulig å innvilge tilskudd til prosjektet. NFI mener at de ikke har brutt veiledningsplikten i forvaltningsloven § 11.
- (20) NFI viser videre til klagers anførsel om at NFI har brukt uforholdsmessig lang tid på klagebehandlingen av saken. NFI har opplyst at i denne konkrete saken ble saksbehandlingstiden lengre enn normalt på grunn av sykdom. Dette informerte NFI om i melding til klager 3. desember 2024. Saksbehandlingstiden på klagen var på totalt 11 ½ uker. NFI mener at de har oversendt saken «uten ugrunnet opphold», i tråd med forvaltningsloven § 11 a og oversendt saken til klageinstansen så snart saken var tilrettelagt, jf. forvaltningsloven § 33 fjerde ledd første setning.

Klager har i det vesentlige anført:

- (21) Klager mener at ordlyden i detaljforskriften § 1-5 andre ledd uttrykkelig fastsetter at støtte kan gis før en spesifikk fase i prosjektet er iverksatt, selv om tidligere faser allerede er påbegynt eller fullført. Detaljforskriften gir dermed en tydelig fleksibilitet for søknader som gjelder ulike faser av et prosjekt. NFIs retningslinjer innskrenker forskriftens ordlyd ved å etablere et annet kriterium og en rigid grense som ikke støttes av en naturlig fortolkning av forskriftens ordlyd. NFI definerer «produksjonsbeslutning» som en kritisk hendelse i prosjektets utvikling, noe som kan stå i kontrast til forskriftens åpning for støtte til prosjektfaser som ennå ikke er iverksatt.

- (22) Det er et grunnleggende prinsipp i norsk forvaltningsrett at interne rutiner eller retningslinjer ikke kan innskrenke eller være i strid med regler av høyere rang, dvs. lov eller forskrift. Detaljforskriften § 1-5 er den rettslig bindende normen og skal være førende for saksbehandlingen. NFI sine retningslinjer er sekundære og ment som en presisering av forskriftens krav, men de kan ikke utvides eller tolkes slik at de begrenser det som er lovlig etter forskriften.
- (23) Detaljforskriften er videre utformet i samsvar med GBER og har som formål å sikre insentiveffekt i tråd med artikkel 6. Klagers søknader er fullt ut i tråd med forskriften § 1-5, og klager bestrider at NFIs interne rutiner kan innskrenke dette handlingsrommet. Når forskriften er utformet for å implementere GBER, må det legges til grunn at den oppfyller EØS-kravene. Så lenge søknaden er i tråd med forskriften, skal den anses som i samsvar med GBER.
- (24) Klager finner det videre underlig at NFI legger til grunn at produsenten, uavhengig av NFI sitt tilskudd, er i stand til å gjennomføre dette prosjektet, når det motsatte faktisk er tilfellet. Produksjonsselskapet Hene Films er et lite selskap drevet og eid av Halkawt Mustafa. Selskapet har hatt negativt driftsresultat de siste fire årene, og ferdigstilling av prosjektet krever 3–4 millioner kroner. Uten tilskudd fra NFI er det ikke økonomisk grunnlag for å fullføre prosjektet. Dette oppfyller insentiveffektens kjerneformål: å sikre realisering av prosjekter som ellers ikke ville blitt gjennomført.
- (25) Klager mener produksjonsbeslutninger i filmproduksjon er dynamiske og påvirkes av prosjektets individuelle forhold, inkludert kompleksitet, finansieringsmodell og risiko. Produsenter utøver en stor variasjon i skjønnsutøvelsen i slike beslutninger. Derfor kan ikke dette standardiseres, slik NFI legger til grunn i sin argumentasjon, da dette overser variasjoner i produksjonsforløp, i selve produksjonsforetakets forutsetninger og bransjens realiteter. Klager viser videre til at ordningen for produksjonstilskudd til dokumentarfilmer også er hjemlet i detaljforskriften, men at NFI her gir tilskudd selv om det er gjort filmopptak.
- (26) Klager mener at NFI har gitt uriktig informasjon om muligheten for å søke om tilskudd til prosjektet, og har med dette ikke opptrådt i tråd med veiledningsplikten i forvaltningsloven § 11. Klager har vist til at NFIs begrunnelse for avslaget står i kontrast til opplysninger som klager fikk av NFI i mai 2024. I samtale med NFIs konsulent 8. april 2024 ble klager sterkt oppfordret til å søke tilskudd ved søknadsrunden i september.
- (27) Klager kjenner til flere prosjekter som har mottatt produksjonsstøtte etter at hoveddelen av opptakene var ferdigstilt, der det da ble søkt om tilskudd til å ferdigstille de aktivitetene som hovedsakelig består av etterarbeid. Klager opplever at likebehandlingen, som NFI viser til, ikke oppfylles i praksis. Klager har også merket seg NFIs erkjennelse av at ulikebehandling og usaklig forskjellsbehandling forekommer i saksbehandlingen av saker etter tilskuddordningen for produksjonstilskudd. NFIs erkjennelse understøtter klagers argumentasjon om at NFI har ført en praksis der det åpnes for søknader lik klagers, og som også har mottatt produksjonstilskudd i samme fase. Dette har altså ikke vært basert på en feil, men en praksis i NFI, som ifølge klagers vurdering er mer i tråd med vilkårene i detaljforskriften § 1-5 andre ledd.
- (28) NFI har vist til at det tidligere har praktisert kravet om at det skal søkes før produksjonsbeslutning er tatt, mindre strengt, men at NFI nå har strammet inn på dette kravet. Klager mener at NFIs manglende kommunikasjon om praksisendringer er et brudd

på prinsippet om god forvaltningsskikk, som krever at offentlig forvaltning opptrer konsekvent og forutsigbart. Dette er et klart brudd på prinsippet om forutberegnelighet i offentlig forvaltning, som er et sentralt element i rettssikkerheten. Klager mener at en praksisendring må varsles tydelig på forhånd, og ikke kan påvirke pågående saker/søknader.

- (29) Klager mener at NFIs klagesaksbehandling ikke har vært i tråd med forvaltningsloven § 11 a, som fastsetter at forvaltningen skal sørge for at en sak behandles uten unødige opphold, samt at kommunikasjon med parten skal være tydelig og korrekt. Klager har vist til at klagen ble sendt inn 10. september 2024. Den 18. oktober 2024 fikk klager beskjed om at klagen er oversendt Medieklagenemnda. Den 28. november 2024 tok klager kontakt med nemnda, som opplyste at den ikke har mottatt klagesaken. Den 3. desember 2024 fikk klager opplyst fra NFI at klagen likevel ikke er oversendt nemnda, fordi at den fortsatt var under behandling hos NFI. Den 16. desember 2024 mottok klager brev fra NFI om at klagen omsider skulle oversendes til nemnda, altså nesten fire måneder etter at klagen ble sendt. Klager mener at dette er en uforholdsmessig lang saksbehandlingstid og at det er et brudd på kravet om å behandle saken uten unødige opphold, jf. forvaltningsloven § 11 a, § 33 fjerde ledd. NFI har også utvist manglende klarhet og presisjon i kommunikasjonen med klager. NFI oppga at klagen var sendt til nemnda 18. oktober 2024, men dette var uriktig. Dette er også et brudd på veiledningsplikten i forvaltningsloven § 11.
- (30) Klager viser til at NFI mener at meldingen 18. oktober 2024 skulle gi uttrykk for en «foreløpig vurdering», og at NFI senere «fortsatte vurderingen». Klager mener at dette framstår som en svært merkelig forvaltningsrettslig øvelse. Det framstår som at NFI har bestemt seg på forhånd, og i etterkant søker å finne en begrunnelse for avgjørelsen. I den forbindelse viser klager til Medieklagenemndas avgjørelse i sak 2022/0393. Klager viser videre til at det også følger av god forvaltningsskikk at forvaltningen skal følge opp med forsinkelsesmeldinger der det skal gis korrigerte opplysninger om forventet saksbehandlingstid, jf. Sivilombudets uttalelse i SOM-2020-3090. Klager mottok ingen slike meldinger før klager selv tok kontakt med nemnda og fant ut at klagen likevel ikke var oversendt fra NFI.
- (31) Klager ber Medieklagenemnda ta den mangelfulle saksgangen i betraktning ved vurderingen av klagen og vurdere om NFI sin håndtering av saken har påvirket klagers rett til en rettferdig og forutsigbar behandling. [REDACTED]
- (32) Avslutningsvis har klager bemerket at det, etter klagers syn, er åpenbart at tilskudd for ulike produksjonsfaser som bransjen faktisk opererer etter, herunder produksjonsfaser slik som etterarbeid, vil ha insentiveffekt og oppfylle formålene med slike tilskudd, jf. hovedforskriften § 1 og § 3 og detaljforskriften § 1.

Medieklagenemndas vurdering:

- (33) Saken gjelder klage 10. september 2024 fra Hene Films AS over NFIs vedtak 10. september 2024 om avslag på søknad om tilskudd til produksjon av spillefilmen «Vian» etter kunstnerisk vurdering. Klagen er fremsatt rettidig, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd.

- (34) Det rettslige grunnlaget i saken er forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon av 31. oktober 2016 nr. 1264 (detaljforskriften). Detaljforskriften er hjemlet i forskrift om tilskudd til produksjon og formidling av audiovisuelle verk av 7. oktober 2016 nr. 1196 (hovedforskriften). NFI har også lagt sine retningslinjer for tilskuddsordningen, «Produksjon av spillefilm etter kunstnerisk vurdering», til grunn for behandling av søknaden. Medieklagenemnda har forståelse for at NFI har behov for å utarbeide egne retningslinjer for sin saksbehandling, særlig for skjønnsutøvelsen. Slike retningslinjer kan fremme likebehandling av søkerne og bidra til en effektiv saksbehandling. Retningslinjene må imidlertid være i tråd med de vilkår og forutsetninger for skjønnsutøvelsen som fremgår i forskriften. Nemnda må foreta en selvstendig vurdering av forskriften, men vil også se hen til NFIs veileder og retningslinjer.
- (35) Tilskudd til produksjon av spillefilm etter kunstnerisk vurdering reguleres av detaljforskriften § 3-6 første ledd. Bestemmelsen lyder:
- «Tilskudd etter denne bestemmelsen skal stimulere til utvikling og produksjon av audiovisuelle verk som vurderes å ha høy kunstnerisk og produksjonsmessig kvalitet, og som bidrar til et bredt og variert tilbud av audiovisuelle verk innen ulike sjangre og til ulike målgrupper.»
- (36) Det fremgår av videre hovedforskriften § 3 at formålet med tilskudd til produksjon er at:
- «Tilskudd til produksjon skal bidra til et bredt og variert tilbud av audiovisuelle verk med høy kulturell verdi og kunstnerisk kvalitet. Tilskuddene skal også bidra til at det produseres audiovisuelle verk med potensial til å nå et stort publikum i Norge og i utlandet, bidra til økt profesjonalisering av bransjen og bidra til en likestilt audiovisuell bransje med sunn økonomi.»
- (37) NFI har i sin vurdering av saken lagt til grunn at det er et vilkår for tilskudd at søknad er sendt inn før arbeidet det søkes om tilskudd til er påbegynt, og før produksjonsbeslutning er tatt. I den sammenheng har NFI vist til detaljforskriften § 1-5 og NFIs retningslinjer for ordningen.
- (38) Det fremgår av detaljforskriften § 1-5 andre ledd at:
- «Søker må levere fullstendig søknad før prosjektet eller den aktuelle prosjektfasen iverksettes.»
- (39) Bestemmelsen åpner for at det kan søkes om tilskudd til en avgrenset del/fase av prosjektet. Søknad må da leveres «før [...] den aktuelle prosjektfasen iverksettes».
- (40) Ifølge NFIs retningslinjer må søknaden sendes inn «før arbeidet det søkes tilskudd til er påbegynt, og før produksjonsbeslutning er tatt». Også NFIs retningslinjer åpner for at det kan søkes om tilskudd til en del av arbeidet med prosjektet. Men denne bestemmelsen går likevel lenger enn detaljforskriften § 1-5, i og med at det forutsettes at søknad må sendes inn før produksjonsbeslutning er tatt.
- (41) Spørsmålet for Medieklagenemnda er om NFIs vedtak er i tråd med detaljforskriften § 1-5.
- (42) NFI har lagt til grunn at søknad må sendes inn før produksjonsbeslutning er tatt. Dette er som nevnt et vilkår etter NFIs retningslinjer som ikke fremkommer av detaljforskriftens ordlyd. NFI mener at vilkåret i retningslinjene er i tråd med detaljforskriften § 1-5 og

kravet om insentiveffekt etter GBER artikkel 6. Medieklagenemnda mener at NFI har lagt til grunn en snevrere regel i sine retningslinjer enn det som følger av detaljforskriften. Detaljforskriften § 1-5 legger opp til at tilskudd kan gis så lenge det søkes «før [...] den aktuelle prosjektfasen», og oppstiller ikke et vilkår om at søknad må sendes inn før produksjonsbeslutning er tatt. Nemnda må som nevnt i premiss 34 foreta en selvstendig tolkning av detaljforskriften, og her er det nemndas syn at NFIs rettsanvendelse ikke er i tråd med detaljforskriften.

- (43) På denne bakgrunn har Medieklagenemnda kommet til at NFIs avslag på søknad om tilskudd til produksjon av spillefilmen «Vian» etter kunstnerisk vurdering er basert på en rettsanvendelsesfeil. Vedtaket må derfor oppheves.
- (44) Avslutningsvis vil Medieklagenemnda komme med noen bemerkninger om hvorfor NFIs avslag på søknaden ikke kan hjemles i GBER artikkel 6. GBER er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XV, og er gjennomført i norsk rett ved forskrift 2. januar 2023 nr. 2 om unntak fra notifikasjonsplikt for offentlig støtte. Nemnda legger til grunn at detaljforskriften er utformet i samsvar med vilkårene i GBER og at den forenklede fremgangsmåten for melding av denne støtten til ESA er gjennomført. Det er derfor ikke grunnlag for å anvende GBER artikkel 6 for å fravike detaljforskriften gjennom å foreta en presisering i retningslinjene, slik NFI har gjort.
- (45) Medieklagenemnda tar ikke stilling til klagers anførsel om saksbehandlingsfeil, da nemnda uansett har kommet til at NFIs vedtak lider av materielle feil.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Norsk filminstitutt (NFI) vedtak 10. september 2024 om avslag på søknad om tilskudd til produksjon av spillefilmen «Vian» etter kunstnerisk vurdering oppheves. Saken sendes tilbake til NFI for ny behandling.

Vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Etter forvaltningsloven § 36 kan en part kreve dekket vesentlige sakskostnader som har vært nødvendige for å få endret et vedtak til gunst for parten. Eventuelt krav om dekning av sakskostnader må settes fram senest 3 uker etter at melding om klageinstansens vedtak er kommet fram til parten. Kravet sendes til Medieklagenemnda v/Klagenemndssekretariatet, med mindre NFI har fattet nytt vedtak i saken, jf. § 36 tredje ledd.

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur